

Universitätsbibliothek Paderborn

Opvs De Ivdiciis Divinis, Qvae Devs In Hoc Mvndo Exercet

Accessit index concionatorius in omnes totius anni dies Dominicos & Festos, ab ipso Auctore confectus

Stengel, Georg

Ingolstadii, 1651

9. Diuinitus accepta notitia terræ motuum.

urn:nbn:de:hbz:466:1-45686

235 Cap. XVIII. Terra mala, & precipue motu, unde, & cur ex

Psal. 147. 8.

roris diuini arcana reuelat. Non fecit taliter omni nationi; & judea sua non manifestauit eis.

VIII.
Apollon. in
hist. mirabili.

Plin. lib. 2.
nat. hist. c. 79.

Idem ib. c. 81.

IX.
Gen. 18. 17

Eusagr. lib. 7.
cap. 4.

Pherecydem narrant, in Scyro insula, sicutientem aliquando aquam a discipulorum quopiam petuisse: quam cum bibisset, pronunciasset, terræ motum, post triduum ea in insula futurum. Quod dictum, ut exitus probauit, magnam ille gloriam reportauit. Item, præclara quedam esse & immortalis in eo (si credimus) dininitas perhibetur Anaximandro Milesio Physico: quem ferue Lacedemonijs predixisse, ut urbem ac recta custodirent: instare eius motum terra: cum & urbs tota, eorum corruit, & Taygeti monte magna pars, ad formam puppis eminens, abrupta cladem inferius ruina presit. Que si vera sunt, ait Plinius: quantum a Deo tam videri possunt tales distare, dum viuant? Qui tamen, paulo infra ipse docet, & quo modo e puteis, & quaratione, ex alijs signis venturi terræ motus cognosci possint. Ait enim: Navigantes qui sentiunt, non dubia conjectura, sine flatu, intumescente fluctu silia aut quatiente iti. Intremunt vero & in nauibus posita, & que quam adificijs, crepituq; prænunciant. Quin & volucres non impavidæ sed. Est & in celo signum, præceditq; motu futuro, aut interdiu, aut post post occasum sereno, centennis linea nubis in longitudine porrebitur, spatiis. Est & in puteis turbidior aqua, nec sine odore radio. Talis ergo & Pherecydis Pythagoræ doctoris conjectatio fuit, aut eis potuit.

Alia viâ, Sancti vel præsentem alijs, ipsi absentes, vel futrum terræ motum cognouere. Nam, vt tres Angeli Sodomitarum excidium Abrahæ detexerunt; ita suprà memorati tres viri cui Antiocheno & sudario, tanquam missione mappæ, se signum & rupturæ labi dare, & precibus diuinæ vindictæ manum injici posse ostenderunt. Zosimas quoque Sindenus, Phœnicie monachus, miraculis clarus, quamuis procul abesset Antiochia, tamè terræ motum Antiochiae, qui septimo anno Iustini senioris accidit, sciuit, ac in ipso momento, non per turbidam putei aquam, sed Deo reuelante sensit, subito enim consternatus, gemebundus, tantumque lachrymarum fundens, vt ipsam terram rigaret, totoque illo tempore, quo Antiochia terræ motibus concutiebatur, in terram prostratus Deum placauit. Arceslao autem que-

renti: *Quæ huius subitanæ tristisæ effet causæ?* respondit: *Ruentis Antiochiae fragorem aures suas repleuisse.* Arcesilaus, & qui simili aderant, hæc audientes obstupefacti, horam annotarunt: ac postea diligentissima inquisitione, rem sic se habere deprehenderunt.

Amor anniato etiam secretissima pandit. *Quare vel ipse Deus ait:* *Num celare potero Abram, quæ gesturus sum?* Hac de causa etiā Gen. 13. 17.

compluribus alijs eiusmodi atroces clades terris instantes, non per cometem tantum, sed alijs quoque portentis ostendit. Narrat Paulus Diaconus, sub Anastasio Imp. quandam militem, non procul ab urbe Neocæsarea, iter facientem, paulò antè, quam ea terræ motu concuteretur, in aëre supra eam duos conspexisse milites, & alterum a tergo clamantes: *Conseruate ades, in quibus sepulchrum exstet Gregorij (Thaumaturgi)* facta autem terræ motu, maximam partem ciuitatis collapsam, & eversam fuisse, illæfa manente Gregorij domo. Et Sigonius quoque refert, Neocæsarea An. 543. vi terræ motus mari absumpta, Ecclesiam & Episcopum tantum incolumes extitisse. Nimurum nouit Dominus, qui sunt eius; & potest à tritico zizania separare. Quod quia nec peccatores ignorant, semper metuunt, ne terra sub pedibus eorum discedat, & ad omne passus trepidant, cum interea sanæ conscientiae homo semper animo sit constanti & erecto, nec se deiciat, etiam si fractus illabatur orbis.

Quoniam autem vehementer animat, mortalisque inflamat ad Deum colendum diuinæ protectionis experientia, non omittam apponere, quod de alio terræ motu recenseretur, qui An. 1509. die 14. Septemb. incipiens, decem & octo continuis diebus, murum Constantinopolitanae vrbis, qua parte mare spectat, cum omnibus adjacentibus domibus dissecit, & fossas ruderibus impleuit, ac terræ æquauit. Arcem, in qua gazophylacium Imperatoris quinque turribus munitissimis custodiatur, & insignis domus, in qua leones, tanquam in viuario nutriuntur, destruxit. Cuniculos, qui per montes, ac longa itinera è Danubio aquas in urbem inuehunc, maximis & laboribus, & impensis fabricatos, concussit. Sinus autem maris inter Constantinopolim & Peram, violentia terræ motus adeò infremuit, ut in utramque ciuitatem mare ultra muros aquam injiceret. Domus tributaria, juxta mu-

Paul. Diacō.
lib. 15.

Car. Sigoñ:
lib. 5. Imp.
occid.

X.